

Publicerad 2013-11-06 23:24 av Zackari

Åstundande bombardemang

Idag är dagen vi kunde spränga allt, från våra luftskepp kan vi spränga allt.

Idag var en god version av tankarna igår, igår när vi vaggade i fotspår vi hittade, fotspåren vaggar oss idag.

I betongen, i betongen igen, verkar som om vi sjönk i betongen igen.

Du fann stillheten i de vana stegen, de vana stegen fann sig att bli din stillhet.

Ni heta så stelhet och bliva meningar solida, blev till stelhet och meningen heter så.

Ja, jo, meningen heter så, jo, ja ner i kända gångarna åter.

Gånger jag känt till meningarna åter och och

Fastnat.

Solitt är inget när vi spränger inifrån skyddsrummet, så blev stelhet nycklar åt dagarna jag spränger allt.
från min utpost, från våra luftskepp

från våra luftskepp kan vi spränga allt

från våra luftskepp kan vi spränga: tid och rum frigörs och vad grammatiken annars fjättrat

Du är utelåst, har du fastnat vid tröskeln du med? Kom, flyg med åstundande anfall av obekväma
formuleringar till luftslott som är inbrottssäkra, noggrant förseglade -

fast nyckeln hänger kvar i låset av kända ord och du har ett rum som väntar därinne

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zackari med Poeter.se id #41141 innehar upphovsrätten